

VIII. Český jazyk – sloh

(středa 21. 10. 2020)

1) Pozor, změna k minulému úkolu (charakteristika Aničky nebo charakteristika spolužáka)! Proším, abyste mi tento text dodali **do podzimních prázdnin, nejlépe v sešitě do krabice za školou – v pátek 23. 10. do 17 hodin**. Pokud to máte daleko, pošlete mi fotku ze sešitu mailem nebo jako přílohu na chatu.

Zároveň očekávám, že tam budete mít i práci z dnešní hodiny, opravím to během prázdnin obojí najednou, a pokud ještě pak nepůjdete do školy, dám vám sešity zpět do krabice za školu.

2) Níže máte přiložený text z knížky Oty Pavla Smrt krásných srnců. Jeho součástí je i charakteristika postav – spisovatelova otce pana Lea a jeho přítele Karla Proška. V textu si vyznačte místa, která se týkají charakteristiky jednotlivých postav – nejlépe by bylo si ty dva barevně rozlišit. Pak sepsat charakteristiku literární postavy - vše, co jste se o jednom, či druhém dozvěděli. (utvořte z toho hezký souvislý text) Vyberete si: buď pan Leo, nebo Karel Prošek. Kdo má rád psy, může napsat ještě navíc (dobrovolně) stručnou charakteristiku psa Holana. :-)

10 a) Přečtěte si následující text, vyhledejte místa, která charakterizují postavy:

Smrt krásných srnců

V třetím roce války povolali mý bráchy Huga a Jirku do koncentráku a tatínek povídal doma: „Ti kluci se potřebujou před odjezdem najíst. Masa. Přivezu nějaké ryby.“

Tatínek nesměl jezdit na kole jinam než do práce, nesměl opustit bez povolení bydliště, a ryby už vůbec nesměl lovit, neboť nežil na Riviéře, ale v protektorátě, obklopen pozorností četníků a gestapa. Tatínek opustil náš buštěhradský dům čp. 54 bez hvězdy, odpáral si ji a strčil do kapsy, na tandem dal batoh, pytle a skládací haltýř na úhoře.

Když dojel na místo, byla chalupa tichá, jako když se někde opodál už střílí, a jen ze dveří vyšel po chvíli muž v klobouku a k němu se připojil velký pes. Prošek se blížil na lodi na druhou stranu, a jak poznával tátu, rozechřival se jak sluníčko...

Táta kalil vodu a chytal maličké řízky na velké úhoře, připravoval šňůry a skládací haltýř. Ale byly krásné světlé, a tudíž špatné noci. Měsíc svítil naplno, tak pro básníky, a úhoři, noční dravci, se asi báli, a nežrali. Tatínek už si zoufal, celé noci nespál a napichoval rybičky a žížaly na háčky. Ráno šňůry zely prázdnotou a on se tloukl do hlavy. Karel ho pozoroval, jak si vaří v kotlíku malinové knedlíky, a povídal:

„Nebudte smutný, povezte mouku a máslo!“

„Karle, já potřebuju pro své kluky maso. Potřebujou se ještě jednou pořádně najíst masa.“

„Pane Leo, maso nemám, musel bych pro vás zabít krávu. Jestli chcete, já tu Stračenu dneska zabiju.“

A pak řekl táta větu, na kterou už zřejmě myslel doma a kterou neřekl mamince, ale kvůli které sem hlavně jel:

„Karle, přines mi srnec.“

Byla to prosba a příkaz zároveň. Karel na to řekl:

„Od té doby, co přišli skopčáci, jsem s Holanem v lese nebyl. Myslete si, že nejsem chlap, ale mám šest dětí. Teď za to dávají trest smrti.“

„Dobře, Karle. Půjčíš mi Holana?“

...Holan seděl, jenom mrkal očima a prohlížel si dál svého tátu. Bylo jasné, že s ním nepůjde, nešel nikdy s nikým. Pak už tatínek začínal být zoufalý a byl na pokraji toho stavu, kterému se říká šílenství. Vyndal z kapsy tu malou plátěnou hvězdu JUDE a ukazoval ji Holanovi a křičel:

„Já jsem teďka žid a žádný buřty nemám. Sám bych nějaký potřeboval. Jsem žid a potřebuju pro mé báječné kluky maso a ty mi ho musíš opatřit!“

A rozhodl se odejít. Ale na začátku cestičky to přece jen nevydržel a otočil se.

Oči psa a člověka se střetly. Dívaly se na sebe dlouho, snad celý věk, světla v nich zhasínala a rozsvěcovala se, co si říkaly, to se nikdo nedoví, protože jsou oba mrtví, ... Snad nadávali na psí život, snad na židovský, ale to je všechno snad. Holan vstal, protáhl se a šel líně jako obyčejný převoznický pes za svým tatínkem, jako by mu odjakživa patřil...

Z knihy *Smrt krásných srnců* Oty Pavla, upraveno

b) Napište charakteristiku tatínka (pan Leo) a Karla Proška.

c) Má pes povahu? Pokuste se napsat stručnou charakteristiku psa Holana.